

Colecția: **ESOTERICA**

Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOERESCU, DAN-SILVIU

**Fenomenul OZN și România modernă: cazuri incredibile :
docu-drame și mituri istorice însoțite de consemnări din
presă** / prezentate de Dan-Silviu Boerescu. -

București : Integral, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-268-2

94

© INTEGRAL, 2019

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tipărit la Eurobusiness

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-268-2

Fenomenul OZN și România modernă cazuri incredibile

Docu-drame și mituri contemporane
însoțite de consemnări din presă
prezentate de Dan-Silviu Boerescu

INTEGRAL

Sumar

Părintele Cleopa, Diavolul, extraterestrii
și alte întâlniri ciudate.

Relația Bisericii cu fenomenul OZN.
De la lăutarul sas din Brașov la Henri Coandă / 7

Întâlnire de gradul al III-lea la Bâlea Lac:
farsă macabră făcută unor soldați sau încercare
de mușamalizare a Securității? / 65

„Călcâiul” de aluminiu refuzat de români
lui Erich von Däniken / 73

Marele val OZN din 1968 / 77

Întâmplări cu Nicolae Ceaușescu, Emil Constantinescu,
Bill și Hilary Clinton povestite de generalul
Emil Străinu / 85

Muntele vrăjit: lumini ciudate
pe Retezat... și un avion care se prăbușește
fără nicio explicație / 93

Elicopterele de la Baza Boboc escortate
Respect pent de un obiect zburător misterios / 99

Un dobrogean răpit de extraterestri / 107

De ce a dispărut Andreea Marin
de pe ecranele televizoarelor din Vrancea:
„Surprize, surprize!” la Nănești / 117

Întâlnire de gradul al III-lea sau al V-lea?
Area 51 la Cerțești sau noaptea în care se face țuică
din drojdie – o provocare pentru extraterestri / 123

Ceașescu a constituit încă din 1968
un departament secret de investigare
a fenomenelor de tip OZN / 133

Lămuriri bibliografice / 139

Părintele Cleopa, Diavolul, extraterestrii și alte întâlniri ciudate. Relația Bisericii cu fenomenul OZN. De la lăutarul sas din Brașov la Henri Coandă

Una dintre cele mai tulburătoare mărturii ale părintelui Ilie Cleopa este cea referitoare la o întâlnire parcă desprinsă din filmele SF. Duhovnicul povestește cum a fost speriat într-o noapte de o ființă ciudată care coborâse dintr-o „mașină de alamă cu multe roți”.

Părintele Ilie Cleopa, cunoscut predicator al Moldovei, era unul dintre monahii căutați de credincioși pentru sfaturile sale duhovnicești. El obișnuia să-i primească la Mănăstirea Sihăstria din Neamț pe toți care îl căutau pentru a afla o vorbă de duh. „Mânca-v-ar Raiul!” le ura

părintele de la Sihăstria celor care-l căutau la mănăstire, dar avea grijă să-i atenționeze mereu să se pregătească în credință pentru venirea sfârșitului lumii. Din aceste întâlniri cu duhovnicul au rămas imprimare în format audio sau video învățăminte, dar și interpretări ale Bibliei. Cleopa Ilie, născut cu numele de Constantin Ilie (10 aprilie 1912, comuna Sulița, județul Botoșani – 2 decembrie 1998, Mănăstirea Sihăstria) a fost arhimandrit și stareț la Mănăstirea Sihăstria, fiind un renumit trăitor al credinței ortodoxe. Părintele Cleopa (pe numele de mirean, Constantin) s-a născut într-o familie de țărani, fiind al cincilea copil din cei zece ai familiei lui Alexandru Ilie. Urmează cursurile școlii primare din satul natal, făcând apoi trei ani de ucenicie duhovnicească la schimonahul Paisie Olaru, pustnic în Schitul Cozancea. În decembrie 1929, se alătură obștii Schitului Sihăstria, alături de fratele mai mare, Vasile. Pe 12 decembrie 1932, de ziua Sfântului Ierarh Spiridon, sunt primiți amândoi în obștea schitului. În 1935, este luat în armată, în orașul Botoșani. În 1936, se reîntoarce la schit și este uns în monahism pe 2 august 1937, primind numele călugăresc de „Cleopa”. În iunie 1942, este numit locțiitor de egumen, din cauza stării precare de sănătate a starețului Ioanichie Moroi. Pe 27 decembrie 1944, este hirotonit ierodiacon, iar pe 23 ianuarie 1945 este hirotonit ieromonah de către Episcopul Galaction Cordun, pe atunci stareț al Mănăstirii Neamț. Ulterior, este numit oficial egumen al Schitului Sihăstria. În 1947, Schitul Sihăstria este ridicat la rang de mănăstire, iar protosinghelul Cleopa Ilie este hirotesit arhimandrit, cu aprobarea patriarhului Nicodim Munteanu. În 1948, urmărit

de Siguranță, se retrage pentru șase luni în pădurile din jurul Mănăstirii Sihăstria, iar pe 30 august 1949, arhimandritul Cleopa Ilie este numit stareț al Mănăstirii Slatina Suceava, unde se transferă alături de 30 de călugări din obștea Mănăstirii Sihăstria, ca urmare a deciziei Patriarhului Justinian Marina. Întemeiază la Mănăstirea Slatina o obște care numără peste 80 de persoane. Între 1952-1954, este urmărit de Securitate și se retrage în Munții Stănișoarei, împreună cu ieromonahul Arsenie Papacioc. După doi ani este readus în mănăstire, din dispoziția Patriarhului Justinian. În 1956, revine la metanie, iar în primăvara anului 1959, se retrage pentru a treia oară în Munții Neamțului, unde își petrece următorii cinci ani. Revine la Mănăstirea Sihăstria în toamna anului 1964, ca duhovnic al întregii obști, și povățuiește fără întrerupere atât călugări, cât și mireni, timp de 34 de ani. Încetează din viață pe 2 decembrie 1998.

În lucrarea biografică scrisă de arhimandritul Ioanichie Bălan, Părintele Cleopa își aduce aminte de o întâmplare ce duce cu gândul la o întâlnire de gradul al III-lea. Scena ar fi avut loc în Postul Crăciunului, la o oră după miezul nopții. „Eram într-o noapte la ora unu în bordei. Făcusem Miezonoptica și eram pe la sfârșitul Utreniei, când deodată aud: buf, buf, buf! Se cutremura pământul. Eu am ieșit să văd ce se aude, dar când am deschis ușa la bordei am văzut afară o lumină mare și în lumină, o mașină de alamă cu multe roți”, spune Părintele. Cleopa adaugă că o ființă ciudată a ieșit din „mașina cu multe roți”, un clasic OZN, și i s-a adresat pe un ton înfricoșător: „Din ea a coborât un om înalt, cu ochii mari, pe jumătate albi și

pe jumătate negri, care numai atât a zis apăsător: *Ce cauți aici?* Atunci mi-am adus aminte ce zic Sfinții Părinți. Că dacă ai Sfintele Taine, îl ai pe Hristos viu! Eu aveam Sfintele Taine într-o scorbura de brad în bordei. Și când am văzut așa, am intrat repede înăuntru, am cuprins bradul cu Sfintele Taine în brațe și numai atât am zis: *Doamne, Iisuse, nu mă lăsa!*. Să vezi tu atunci rugăciune când este Dracul la ușă! Puterea credinței a fost suficientă, mai spune duhovnicul de la Sihăstria, pentru a alunga creatura care-l speriasse la o oră după miezul nopții. „Și când m-am uitat din nou afară, l-am văzut cum se dădea înapoi alungat de puterea lui Hristos. Lângă bordei era o râpă mare unde a căzut acel duh necurat. Dar cum a căzut? Când a ajuns la râpă, s-a dat de trei ori peste cap cu tot cu mașină și pe urmă a căzut și s-a făcut un zgomot mare de mi-au țiuire urechile până a doua zi la ora unu”, povestea Părintele Cleopa. Scena a fost povestită de nenumărate ori și există chiar și o înregistrare video din 1993 în care duhovnicul de la Sihăstria reia povestirea. Părintele Cleopa nu pomenește de extraterestri, dar descrierea episodului este similară cu cea reprodusă de Ioanichie Bălan. În această mărturie, Cleopa le spune ucenicilor că „Rabinul” a venit să îl omoare.

În lucrarea S.O.S. – *Despre reîncarnare și invazia extraterestră*, Danion Vasile tratează tema contactelor cu ființele din alte lumi, din perspectivă religioasă: „Campania de promovare a OZN-urilor a dus la o creștere masivă a numărului de oameni care cred că extraterestrii există, că ne vizitează, că ne vor ajuta să mergem pe o cale mai bună. Unul dintre primele efecte ale unei astfel de credințe

este deplasarea credinței: de la Dumnezeu la acești mesageri ai *salvării*. Și este mult mai ușor să crezi în extraterestri decât în Dumnezeu; parcă Dumnezeu se tot ascunde, în timp ce extraterestrii ies din ce în ce mai mult la iveală”. Scriitorul spune că scena povestită de Părintele Cleopa nu este altceva decât un alt exemplu că, în fapt, contactele cu așa-zisele civilizații extraterestre nu sunt decât întâlniri cu Diavolul. „(...) Nu au luat contact cu sfinții vremurilor noastre (...) pentru că aceștia ar fi văzut prin darul lui Dumnezeu că sunt demoni. Extraterestrii au preferat oameni de contact lipsiți de darul deosebirii duhurilor, oameni care nu erau capabili să înțeleagă cine le stă în față. Dar chiar dacă s-au ferit să apară înaintea Părinților din vremurile noastre, aceștia nu s-au ferit să mărturisească într-un glas că fenomenul OZN nu este altceva decât o modernă înfățișare a Diavolului.”

Monseniorul catolic Corrado Balducci (în interviul care i-a fost luat de către dr. Steven Green – directorul Centrului de Studiu al Inteligenței Extraterestre) afirma că extraterestrii „trebuie să fie ceva între oameni și îngeri” și că, „dacă sunt alte ființe, atunci sunt mai evolute decât noi”. Asemenea opinii sunt „cât se poate de firești pentru un ufolog sau pentru orice alt cetățean. Însă, atunci când sunt exprimate de către un reprezentant al Bisericii, ele dau de gândit. Evident, se pune problema dacă avem de-a face cu o poziție personală a unui preot cu vederi mai largi decât suntem obișnuiți sau dacă este ceva mai mult. Altfel zis, avem sau nu un semnal că Vaticanul se pregătește pentru eventualitatea în care opinia publică va fi pusă în fața unor dezvăluiri copleșitoare? O astfel de întrebare

este foarte justificată. În cazul unui «contact oficial» cu o civilizație extraterestră, una dintre consecințele anticipate este o zdruncinare a credinței. Cum în Biblie nu scrie nicăieri explicit că există alte planete populate cu ființe inteligente care pot lua contact cu noi, Bisericele creștine riscă să traverseze un șoc. Or, să nu uităm, s-au adunat destule dovezi științifice cu privire la planetele extrasolare, iar mărturii referitoare la OZN-uri și ființe extraterestre inteligente există cu duimul. Așadar, este de presupus că este doar o chestiune de timp ca acel «contact oficial» să se producă, iar Vaticanul știe cu siguranță acest lucru. Prin urmare, pentru a preîntâmpina dificultățile create de niște goluri doctrinare și teologice, ar fi înțelept să acționeze de pe acum, în ideea de a pregăti terenul. Cum? Practicând logica lui «dar dacă?...». Aceasta înseamnă în primul rând acceptarea publică a faptului că pot exista civilizații extraterestre. Căci, negându-le existența acum, riscă să plaseze mai târziu Biserica într-o situație extrem de dificilă: pe de o parte va trebui să își recunoască greșeala într-o chestiune arzătoare, iar pe de altă parte va da apă la moară cultelor ufolatrice (care venerază OZN-urile și ocupanții acestora), deja foarte active peste Ocean. În concluzie, devine credibilă ipoteza că ideile exprimate de Monseniorul Corrado Balducci fac parte dintr-o strategie pe termen lung, menită să atenueze un viitor posibil șoc cultural și religios», scria Florin Iorga, reușind să atingă un subiect cât se poate de delicat: impactul fenomenului OZN asupra Bisericii. Este importantă precizarea poziției Bisericii față de acest subiect atât de controversat. „Indiferent

dacă suntem sau nu de acord cu punctul de vedere al lui Florin Iorga, trebuie să recunoaștem că acesta are dreptate constatând că o apreciere greșită a fenomenului de către Biserică va avea ca rezultat (chiar dacă unul nedorit) pierderea unui segment din masa credincioșilor”, consideră Danion Vasile.

În Țările Române, o primă atestare a unui fenomen bizar vine din anul 1517 în ziua de 8 noiembrie și este menționată în *Letopisețul Țării Moldovei* al lui Grigore Ureche: „Sămn mare s-au arătat pe ceriu, c-au strălucit dinspre miadzănoapte ca un chipu de om, de-au stătut multă vreme și iară s-au ascuns în văzduh” (*Cându au venit Tri-făilă cu oaste ungurească asupra lui Bogdan Vodă*).

O organizație din Israel care se ocupă cu cercetarea în domeniul fenomenelor extraterestre susține că a identificat un astfel de obiect zburător într-o pictură murală dintr-o biserică din Transilvania. Gilli Schechter și Hannah Sabat, din cadrul Organizației de Cercetare a Fenomenelor Extraterestre și a OZN-urilor din Israel (EURA), susțin că au primit imaginea cu pictura de la o anume Cătălina Borța, transmite Open Minds. Borța ar fi făcut fotografia în timpul unei vizite la Biserica Mănăstirii din Sighișoara. În imagine, se poate vedea un obiect în formă de disc, care scoate fum și planează deasupra unei clădiri. Sub imagine stă inscripționat și un mesaj în limba germană, care spune: „Israel, pune-ți speranța în Dumnezeu!”. Specialiștii EURA susțin că vechimea picturii este greu de stabilit, având în vedere că mănăstirea a fost clădită în secolul al XIV-lea, după care a fost distrusă și reconstruită în secolul al XVII-lea. Totuși, cercetătorii estimează că fresca

ar fi fost realizată după anul 1523, dată la care Biblia a fost tradusă și în limba germană.

Iar în timpul atacului din 15 octombrie 1595 al lui Mihai Viteazul asupra orașului Târgoviște, aflat pe atunci sub ocupație otomană, este menționată apariția unei „comete” bizare care a stat ținută pe cer, deasupra taberei munțene, timp de „un ceas sau două”, pentru ca apoi să dispară fără urmă. Și într-un raport în limba italiană, datat „Praga, 14 noiembrie 1595”, se afirmă că amintita cometă a fost văzută timp de două ore. Fenomenul este ilustrat într-o gravură germană din anul 1665.

În anul 1904, în Munții Apuseni, într-o noapte de vară, un țăran aflat cu carul său pe câmp, treaz, vede, speriat, o roată de foc coborând din văzduh peste munți, apropiindu-se de el, învărtindu-se. Când ajunge lângă el, roata de foc se preface în om și... „Om cu om se priviră. Lung fără a-și spune un cuvânt”.

În anul 1913, în România s-ar fi înregistrat un alt fenomen OZN. Timp de o lună, ar fi fost semnalate 23 de cazuri de apariții ale unor obiecte zburătoare neidentificate de formă rotundă, care emiteau o lumină foarte puternică. Cercetările ar fi scos la iveală faptul că OZN-urile ar fi zburat deasupra unor unități militare situate în apropierea orașelor românești Focșani, Brăila, Iași și Târgoviște. Evenimentele nu au fost ocolite de presa vremii. Ziarele de atunci ar fi relatat despre aceste întâmplări aflate în mister, precizând chiar faptul că soldații înregimentați în respectivele unități ar fi încercat să gonească bizarele farfurii zburătoare cu salve de tun. Poziția Ministerului Apărării din acele vremuri (1913) a fost una imparțială,

oficialii din Armată precizând faptul că nu a fost vorba de OZN-uri, ci despre o serie de avioane-fantomă rusești plecate în recunoaștere.

Despre Rudolf Liciar nu se știe prea multe azi. Acest nume învăluit în mister e legat de o invenție bine dosită în arhivele celui de-Al Doilea Război Mondial. Cercetătorul român Lucian Cozma a dat de urma unor brevete de invenție ale lui Liciar și le-a descris în cartea sa *Știința secretă*. Brașoveanul Liciar, autorul vacuumpropulsiei și al cyclonoid-ului, noțiuni despre care nu vorbește nimeni, a inventat ceea ce am putea numi tehnologie de zbor pentru farfurii zburătoare. Folosită în stadiu experimental de naziști, la sfârșitul războiului, probată și de comuniști în România, invenția a luat drumul Uniunii Sovietice și dusă a fost. La începutul secolului trecut, un sas pe nume Rudolf Liciar, care cânta pe la mesele restaurantelor din Brașov, avea să devină un mare inventator, rămas din păcate necunoscut. Cum a ajuns muzicianul să conceapă sisteme de propulsie pentru avioane? „Liciar cânta la un restaurant frecventat de germani. Așa a intrat în legătură cu delegațiile de ingineri ai aviației germane veniți la IAR Brașov. În crâșmă, oamenii își dau drumul la vorbe, germanii discutau vrute și nevrute sub efectul alcoolului. Au crezut că lăutarul e un nimeni. Dar nu era. Liciar a pus cap la cap informațiile auzite și a scos o idee nouă. Eu bănuiesc că a fost pasionat de aceste lucruri, apoi a citit, a frecventat cercuri de tehnicieni. Se spune că era inginer, dar nu cred că a făcut vreo facultate”, spune Lucian Cozma. Cercetătorul, specializat în tehnologii neconvenționale, a intrat în posesia brevetului numărul RO 21370 din 1932,

cu titlul „Cyclonoid. Sustinator și propulsor aerian”. La prima vedere, un neavizat nu realizează importanța acestui patent, care valorifica o idee mai veche, a vacuumpropulsiei, stabilită tot de Liciar încă din 1923. În realitate, compresorul lui cicloidal poate face o aeronavă să atingă performanțe de neînchipuit față de cele cunoscute în zilele noastre, consumând infim comparativ cu Boeing-urile actuale. Asta pentru că folosește energia atmosferică. Principul de funcționare al cyclonoidului Liciar e ușor de înțeles doar de către experți. Cercetătorul Lucian Cozma, specializat în sisteme de propulsie aerospațială, traduce totul în limbaj accesibil: „La piesele rotative cu turație mare, compresoare în special, apare un efect nedorit. Intră în pompaj. Între palete, aerul (sau lichidul) nu mai are acces și astfel se creează un vacuum. Ceea ce înseamnă că s-a stricat. Liciar și-a dat seama că tocmai acest efect ar putea avea aplicații în aeronautică”. Liciar propunea să obținem energie din nimic. Mai precis, să folosim ca energie cinetică pentru propulsie și susținere energia atmosferică, adică energia potențială a mediului ambiant. Cea mai bună aplicare a vacuumpropulsiei ar fi la aterizare-decolare, momente în care e nevoie de o tracțiune uriașă. Ei bine, cu metoda lui Liciar, poți ajunge la o tracțiune utilă de peste 10.000 kgf/mp folosind un motoras de 50 CP. Un avion s-ar putea desprinde de Pământ folosind doar un motor de tractor. Cea care face toată treaba este elicea ciclonoidală a lui Liciar, care nu seamănă deloc cu o elice clasică, pentru că nu are palete, ci inele concentrice de diametre progresive (dispozitive inelare rotative suprapuse). O astfel de elice este foarte

ușoară și nu ocupă mai mult de 1,5 metri pătrați. Randalmentul vacuumpropulsiei lui Liciar e mai mare chiar și decât cel obținut de Henri Coandă, cu care a fost contemporan. Ce s-a întâmplat însă cu incredibila invenție a lui Liciar și de ce astăzi avioanele nu folosesc această metodă? Ea a fost secretizată. Nu înainte însă ca vacuumpropulsia să fie testată experimental, chiar de către inventator. Demonstrația a fost secretă, dar nu în totalitate. „Activitatea lui intensă a fost în perioada interbelică, apoi a lucrat sub influența armatei germane, iar în regimul bolșevic, sub protecția lui Maurer. Astfel, a reușit în anii '50 să realizeze experimental un mic aparat de zbor discoidal, cu un diametru de 1,5 metri. Proba s-a făcut la Penitenciarul Jilava, unde curtea era cumva îngropată și oferea condiții propice pentru experiment. Au fost de față: liderul comunist Ion Gheorghe Maurer, Liciar însuși, un anume Bădăraș – referent la OSIM-ul de atunci și, bineînțeles, un comisar sovietic. Demonstrația a fost un succes, după care agentul sovietic a confiscat tot și a plecat cu invenția în URSS. Din acel moment nu s-a mai știut nimic de Liciar”, povestește Cozma. Brașoveanul a dispărut pur și simplu, dar e posibil ca, o dată cu invenția, să fi ajuns la Moscova și inventatorul. „Oricât am încerca să găsim amănunte despre Liciar și realizările lui nu vom reuși. Germanii au secretizat orice informație legată de vacuumpropulsie, apoi cei care au pus mâna pe această documentație, americani sau sovietici, au făcut același lucru și nici nu cred că o vor desecretiza vreodată”, afirmă autorul. Amintim că Ion Gheorghe Maurer, prim-ministru al României în